

Sygnatura akt II Ca 158/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zbigniew Zgud (sprawozdawca)
Sędziowie:	SO Lucyna Rajchel SO Krystyna Dobrowolska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Joanna Stec

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2018 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa T. K.

przeciwko A. B. J.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa – Śródmieścia w Krakowie

z dnia 11 października 2017 r., sygnatura akt VI C 1134/15/S

1. oddala apelację;
2. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 1 200 zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Lucyna Rajchel SSO Zbigniew Zgud SSO Krystyna Dobrowolska

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia z dnia 15 maja 2018

Powód T. K. domagał się zasądzenia od pozwanej A. J. kwoty 12.752,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami oraz zwrot kosztów procesu z tytułu kosztów jakie musiał ponieść jako współwłaściciel nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym wielorodzinnym przy ul. (...) w K. na skutek prac budowlanych prowadzonych na nieruchomości sąsiedniej będącej własnością pozwanej.

Wyrokiem z dnia 11 października 2017 roku do sygn. akt VI C 1134/15/S Sąd Rejonowy dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie zasądził od pozwanej A. B. J. na rzecz powoda T. K. kwotę 12.752,64 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 marca 2015 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 5.546,21 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Rejonowy ustalił, że powód T. K. jest jednym z współwłaścicieli nieruchomości przy ul. (...) w K.. Zarząd niniejszą nieruchomością prowadzi G. K. na podstawie umowy zlecenia zarządzania nieruchomością wspólną. Pozwana A. J. jest właścicielką nieruchomości przy ul. (...) w K. na skutek spadkobrania po zmarłym ojcu E. G.. Pełnomocnictwo do występowania we wszelkich sprawach dotyczącej nieruchomości położonej przy ul. (...) zostało udzielone przez właścicielkę K. A.. W roku 2012 rozpoczęto w budynku przy ul. (...) prace budowlane na podstawie zezwolenia Prezydenta Miasta K. na remont i docieplanie elewacji frontowej, docieplanie elewacji tylnej i remont dachu budynku. W 2013 poszerzono prace budowlane o rozbudowę instalacji gazowej w.w. nieruchomości. W roku 2013 rozpoczęto w nieruchomości położonej przy ul. (...) prace budowlane polegające na przebudowie i zmianie sposobu użytkowania strychu na cztery lokale mieszkalne - antresole, ściany działowe, posadzki okna połaciowe, instalacje wewnętrzne wodno-kanalizacyjne i elektryczne. Stosowne ograny nie udzieliły zgody na nadbudowę budynku przy ul. (...).

W efekcie przeprowadzonych prac remontowych podwyższony został dach budynku przy ul. (...) co spowodowało, że kominy na tej nieruchomości, które do czasu prac znajdowały się na tej samej wysokości co kominy na nieruchomości przy ul. (...), zostały podwyższone w stosunku do kominów przy ul. (...). Z uwagi na fakt, że kominy z obu nieruchomości znajdują się w bliskiej odległości, a pozostają w różnej wysokości powstała potrzeba podniesienia kominów niższych, czyli tych posadowionych na nieruchomości przy ul. (...). Konieczność ich podniesienia wynika z faktu że dla nieruchomości budynkowej z niższymi kominami takie ich położenie generuje zagrożenie dla życia i zdrowia korzystających z lokali przy ul. (...) z uwagi na możliwość wystąpienia tzw. cofki dymu, czyli zwrotnego wtłoczenia dymu do instalacji kominowej. W 2014 roku przeprowadzono remont kominów przy ul. (...) na koszt Administracji (...) przy ul. (...). Koszt wykonanych prac tj. przedłużeń kominowych rurami termoizolacyjnymi stalowymi oraz remont trzonu kominowego ponad dachem wynosił 12.752,64 zł.

Sąd Rejonowy na podstawie opinii biegłej ustalił, że podwyższenie kominów było konieczne i niezbędne. Niezbędnie i konieczne było również przeprowadzenie prac związanych z czapą kominową w celu zapewnienia odpowiedniego zabezpieczenia systemu kominowego i zapewnienia jego trwałości. Biegła stwierdziła, że uprzednio brak było tych okuć na kominach, albowiem jak wyjaśniła wcześniej przepisy nie wymagały wykonania tej obróbki blacharskiej. Biegła podała, że wykonanie obróbki blacharskiej jest niezbędne i konieczne w celu właściwej eksploatacji kominów.

Kwestie wzajemnych rozliczeń między właścicielami doprowadziły do wstępnych ustaleń, że pełnomocnik pozwanej przyznając potrzebę podniesienia kominów przy ul. (...) zaproponował powodowi partycypowanie w kosztach podniesienia kominów. Po przedstawieniu przez powoda kosztorysu podniesienia kominów pełnomocnika pozwanej w zamian za finansowe partycypowanie zaproponował wykonanie koniecznych prac w oparciu o własne możliwości, by kolejno wycofać się z prowadzonych rozmów.

Sąd Rejonowy uznał za wiarygodne złożone w sprawie dokumenty i zeznania. Nadto Sąd obdarzył walorem wiarygodności dowód z opinii biegłej J. S., która została sporządzona w sposób profesjonalny a zawarte w niej wnioski pozostają w logicznej relacji z materiałem zgromadzonym przez biegłą. Biegła wyczerpująco odpowiedziała na pytania Sądu oraz na zarzuty zgłoszone w trakcie składania ustnej uzupełniającej opinii. Wyjaśniła w sposób przekonujący, że wykonane przedłużenie rur kominowych i założenie na nich czap, czyli obróbki metalowej, które to nazwała ulepszeniem było wydatkiem niezbędnym. Biegła ostatecznie sprecyzowała, że wykonanie okucia metalowego jest niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania instalacji kominowej, co podkreślała w swych ustnych zeznaniach.

Sąd Rejonowy zważył, że jakkolwiek powód jest tylko jednym z kilku współwłaścicieli nieruchomości położonej przy ul. (...), niemniej jednak po pierwsze art. 209 k.c. daje wprost powodowi możliwość samodzielnego działania, albowiem zgodnie z jego treścią, każdy ze współwłaścicieli może wykonywać wszelkie czynności i dochodzić wszelkich

roszczeń, które zmierzają do zachowania wspólnego prawa. Po drugie wreszcie w niniejszej sprawie zostały załączone dokumenty podpisane przez pozostałych współwłaścicieli, z których wynika że wyrazili oni zgodę na wszelkie działania powoda podejmowane w związku z prowadzeniem negocjacji z zarządcą nieruchomości przy ul. (...), zlecenie przeglądów kominowych, zlecenia przeprowadzenia wszelkich prac wynikających z zaleceń wynikających z protokołów kominarskich, pokrycia kosztów prac związanych z doprowadzeniem kominów do należytego stanu technicznego oraz dochodzenia zwrotu wyżej opisanych kosztów od osób i podmiotów, w tym do wniesienia powództwa o zapłatę.

Sąd Rejonowy rozważał dalej kwestie związane z odpowiedzialnością deliktową pozwanej w oparciu o normę opisaną w art. 415 k.c. i zazaczył, że przepis ten ma zastosowanie w takich wypadkach, w których do wyrządzenia szkody dochodzi poza istniejącymi między danymi osobami stosunkami prawnymi, a zdarzenie wywołujące szkodę jest jednocześnie źródłem powstania zobowiązania, którego treść sprowadza się do obowiązku naprawienia wyrządzonej tym zdarzeniem szkody. Przesłankami odpowiedzialności odszkodowawczej są: zaistnienie szkody, wystąpienie faktu, bezprawność działania sprawcy szkody oraz związek przyczynowy między bezprawnością działania sprawcy a szkodą w tej postaci, iż szkoda jest jej zwykłym następstwem. W niniejszej sprawie okolicznością przyznaną przez pozwaną jest fakt wykonania robót remontowych w nieruchomości położonej przy ul. (...), tj. remont i docieplanie elewacji frontowej, docieplanie elewacji tylnej i remont dachu budynku, przebudowanie i zmiana sposobu użytkowania strychu na cztery lokale mieszkalne - antresole, ściany działowe, posadzki okna połaciowe, instalacje wewnętrzne wodno-kanalizacyjne i elektryczne, z tym, że ta ostatnia inwestycja łączyła się jeszcze z podniesieniem dachu, czego pozwana nie przyznała, a co wynika z wiarygodnych zeznań wszystkich świadków. W efekcie tych remontów doszło do podwyższenia ciągów kominowych, których podniesienie na dachu budynku przy ul. (...) spowodowało niemożność właściwego korzystania z ciągów kominowych na budynku przy ul. (...). Fakt ten został stwierdzony i szczegółowo opisany w zeznaniach świadka M. B., który prowadził przeglądy kominarskie w nieruchomości przy ul. (...). Podobnie biegła J. S., w swojej pisemnej opinii a następnie w swych zeznaniach, potwierdzając konieczność i niezbędność przeprowadzonego przez powoda remontu ciągów kominowych w tej nieruchomości.

W świetle powyższego Sąd Rejonowy na podstawie zasad logiki i doświadczenia życiowego, które wskazują na sposób realizacji procesu inwestycyjnego oraz możliwe jego negatywne konsekwencje dla nieruchomości sąsiednich, wywiódł wniosek, że na skutek działania pozwanej polegającego na przeprowadzeniu prac budowlanych związanych z podniesieniem ciągów kominowych została wyrządzona szkoda powodowi, która polega na niemożności prawidłowego funkcjonowania systemu kominowego w nieruchomości przy ul. (...). Okoliczność podniesienia ciągów kominowych w budynku przy ul. (...) pozostaje w adekwatnym związku przyczynowo-skutkowym z wystąpieniem szkody po stronie powoda, jakim jest niemożność właściwego funkcjonowania systemu kominowego w nieruchomości przy ul. (...).

Odnosząc się do kwestii bezprawności działania pozwanej Sąd Rejonowy podniósł, że remonty w nieruchomości przy ul. (...) rozpoczął jeszcze ojciec pozwanej E. G. i otrzymał zezwolenia stosowych organów, ale na wymienione powyżej działania (k. 213), które nie obejmowały jednak podniesienia więźby dachowej. Nie udzielono zgody na nadbudowę budynku przy ul. (...). Na marginesie powyższych rozważań należy zauważyć, że bezprawność działania sprawcy deliktu cywilnego nie musi oznaczać działań sprzecznych z prawem. Za bezprawne może być uznane tylko takie zachowanie sprawcy szkody, które stanowi obiektywnie złamanie określonych reguł postępowania. W prawie cywilnym bezprawność rozumieć należy szerzej i przyjmować, iż stanowi ona złamanie reguł postępowania określonych nie tylko przez normy prawne, ale też zasady współżycia społecznego. Bezprawne może być zatem zachowanie, przez które sprawca szkody nie zastosował się do określonego nakazu czy postąpił wbrew zakazowi wynikającemu z przepisów prawa, ale też kiedy jego zachowanie, choć nie narusza żadnej normy prawnej, przekracza potrzebę ostrożności wymaganą przez zasady współżycia między ludźmi.”, Uzasadnione jest zatem stwierdzenie, iż bezprawność w rozumieniu reżimu deliktowego jest efektem ogólnego, normatywnego zakazu, skutecznego erga omnes, niewyrządzania sobie nawzajem szkody (tak podobnie J. Widło w glosie do uchw. SN z 27.4.2001 r., III CZP 5/01, OSP 2003, Nr 6, poz. 74; A. Szpunar, *Nadużycie*, s. 97 i n.; Z.K. Nowakowski, *Wina*, s. 134; Z. Radwański, *Zobowiązania*, s. 170–171; W. Czachórski, *Zobowiązania*, s. 202.).

Sąd Rejonowy dochodząc do przekonania, iż powództwo zasługuje na uwzględnienie w całości oparł się na opinii biegłej J. S. oraz zeznaniach, jakie złożyła ona w charakterze świadka. Sąd doszedł do przekonania, że opinia i zeznania złożone przez biegłą pozwalają na wyprowadzenie wniosku, że remont ciągów kominowych w budynku przy ul. (...) polegających na ich przedłużeniu oraz remont trzonu kominowego, tj. założenie obróbki blacharskiej były niezbędne i konieczne, co podkreślała biegła zeznając wielokrotnie. Biegła ostatecznie wyjaśniła, że wykonanie okucia metalowego jest niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania instalacji kominowej, co podkreślała w swych ustnych zeznaniach.

O odsetkach ustawowych za opóźnienie w zapłacie orzeczono na podstawie art. 481 § 1 k.c. zasądzając je od dnia 15 marca 2015 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono w pkt II wyroku na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. zasądzając je na rzecz powoda od strony pozwanej w kwocie 5.546,21 zł. Na poniesione przez powoda koszty procesu złożyły się : koszty opinii biegłej 415,61 zł, opłata sądowa od pozwu – 638 zł, wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w wysokości 4.475,60 zł wg spisu oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł.

Apelację od tego wyroku wniosła pozwana domagając się uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania ewentualnie zmiany wyroku i oddalenia powództwa z zasądzeniem kosztów za obie instancje.

Wyrokowi zarzuciła naruszenie art. 415 k.c. poprzez przypisanie odpowiedzialności za czyn niedozwolony pomimo braku spełnienia przesłanek odpowiedzialności oraz art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 455 k.c. poprzez wadliwą datę początkową naliczania odsetek.

Nadto apelująca zarzuciła naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę dowodu z opinii biegłej co do zakwalifikowania jako adekwatnych kosztów wykonania obróbek blacharskich czap kominowych oraz poprzez błędne uznanie, że koszty prac poniósł nieistniejący podmiot – Administracja Nieruchomości.

Zdaniem apelującej uzasadnienie wyroku nie spełnia także wymogów art. 328 § 2 k.p.c. poprzez nazbyt skrótowe, niewyczerpujące i enigmatyczne uzasadnienie rozstrzygnięcia.

Powód domagał się oddalenia apelacji i zasądzenia kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Wbrew zarzutom apelacji Sąd Rejonowy zawarł w uzasadnieniu wszystkie niezbędne elementy wymagane w art. 328 § 2 k.p.c. Sąd Rejonowy wskazał jaki ustalił stan faktyczny, na jakich dowodach się oparł i jakie przepisy są podstawą prawną rozstrzygnięcia. W oparciu o to uzasadnienie możliwe jest odtworzenie toku rozumowania Sądu, który doprowadził do wydania takiego a nie innego rozstrzygnięcia w sprawie. Odmienna ocena apelującego co do sposobu sporządzenia uzasadnienia nie stanowi o naruszeniu art. 328 § 2 k.p.c., które mogłoby prowadzić do uchylenia zaskarżonego wyroku.

Zarzuty wadliwej oceny dowodów skutkujące ewentualnie odmiennymi ustaleniami faktycznymi sprowadzają się w istocie wyłącznie do oceny jednego fragmentu opinii biegłej. Sąd Rejonowy prawidłowo uznał, że koszt dokonania obróbki blacharskiej czap kominowych pozostawał w adekwatnym związku przyczynowo-skutkowym z przebudową sąsiedniej kamienicy. Rzecz bowiem nie tyle w kwestii czy obróbka taka stanowi ulepszenie ile w tym, że dokonując podwyższenia kominów konieczne jest wykonanie obróbki, a te wykonane na zlecenie powoda spełniają obecny standard prowadzenia tego typu prac. Kwestionowany związek przyczynowo-skutkowy wynika więc w pierwszej kolejności z konieczności wykonania prac a dalej z wykonania ich zgodnie z obecnym standardem. Jeśli prace musiały być wykonane, a tak niewątpliwie było to pozwana nie może kwestionować, że nie zostały wykonane w przestarzałej i niestosowanej technologii. Co do zarzutu błędnego ustalenia, że koszty prac poniósł nieistniejący podmiot to jest to problem na tyle związany ze sferą prawną, że zostanie omówiony poniżej w ramach rozważań prawnych. Niezasadny jest natomiast zarzut sprzeczności twierdzeń co do pokrycia przez powoda kosztów tych prac. Po pierwsze powód zeznał (a wiarygodności dowodu tego nie kwestionuje się w apelacji), że zapłata nastąpiła z

pieniędzy zgromadzonych na koncie należącym do powoda (k. 91) a fakt ten potwierdza zaświadczenie (...) S.A. (k. 61). G. K. jest jedynie upoważniona do dysponowania kontem. Z oświadczeń innych współwłaścicieli wynika z kolei (k. 56-59), że upoważniali oni powoda do pokrycia kosztów spornych prac. Nie ma więc podstaw do kwestionowania, że zapłata nastąpiła ze środków pozostających w dyspozycji powoda. Jeśli nawet powód jest jedynie osobą gromadzącą i dysponującą środkami należącymi do współwłaścicieli, to działanie takie ma charakter zlecenia. Powód może zatem dokonywać tego typu płatności także w imieniu własnym na rzecz zleceniodawców (art. 734, 741 i 742 k.c.). Żadnym razie nie przekreśla to legitymacji czynnej powoda. W aktach sprawy znajdują się zresztą oświadczenia współwłaścicieli, że działania powoda akceptowali co dodatkowo wskazuje na podejmowanie ich w ramach zlecenia umownego uzgodnionego przez współwłaścicieli.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznaje ustalenia faktyczne Sądu Rejonowego za prawidłowe i przyjmuje za własne z tą jednakże różnicą, że nie przyjmuje, że naprawa nastąpiła na koszt Administracji Nieruchomości (bo taki podmiot rzeczywiście nie istnieje) ale na koszt współwłaścicieli nieruchomości, za których płatności dokonał powód.

Sąd Rejonowy prawidłowo oparł rozstrzygnięcie na art. 415 k.c. Zachodzą bowiem w sprawie wszystkie przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej. Z opinii biegłej jednoznacznie wynika konieczność wykonania określonych prac remontowych. Potrzeba wykonania tych prac wynika z wykonania przebudowy nieruchomości sąsiedniej. Zachodzi więc związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy przebudową budynku pod nr (...) z koniecznością poniesienia nakładów na przebudowę kominów pod nr (...). Przebudowa budynku przy ul. (...) jest przy tym zdarzeniem wywołującym szkodę. Została spełniona także przesłanka bezprawności i zawinienia. Dla odpowiedzialności z art. 415 k.c., wystarczające jest stwierdzenie jakiegokolwiek postaci winy nawet nieumyślnej. Słusznie apelujący wskazuje, że przypisanie winy musi być związane ze wskazaniem naruszenia obowiązujących reguł postępowania. W tym kontekście kwestionuje się możliwość oparcia rozstrzygnięcia na bliżej nieokreślonych zasadach współżycia społecznego. Rzecz jednak w tym, że podstawą rozstrzygnięcia jest w tym przypadku nie tyle samo naruszenie zasad współżycia społecznego ile naruszenie prawa własności. Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że z art. 140 k.c. wynika, że właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać ze swojej rzeczy w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego i zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa. Przepis ten koresponduje z art. 144 k.c. o jednostce

140 k.c. wynika, że właściciel może, z wyłączeniem innych osób, korzystać ze swojej rzeczy w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego i zgodnie ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem swego prawa. Przepis ten koresponduje z art. 144 k.c. o jednostce

orzeczenia sądów

tezy z piśmiennictwa

komentarze

monografie

144 k.c., który stanowi z kolei, że właściciel nieruchomości powinien przy wykonywaniu swego prawa powstrzymać się od działań, które by zakłócały korzystanie z nieruchomości sąsiednich ponad przeciętną miarę, wynikającą ze społeczno-gospodarczego przeznaczenia nieruchomości i stosunków miejscowych. Z zacytowanych przepisów wynika, że właściciel nie może wykonywać swojego prawa własności w taki sposób, aby bez podstawy prawnej zmuszać właściciela sąsiedniej nieruchomości do podejmowania określonych czynności czy ponoszenia wydatków. W tym też sensie przebudowa budynku przy ul. (...) jest bezprawna, że narusza prawo własności nieruchomości zabudowanej budynkiem pod nr (...). Sprzeczne z treścią prawa własności i podstawową zasadą współżycia społecznego polegająca na nieszkodzeniu innym jest takie prowadzenie remontu własnego budynku, który wymusza na sąsiadach poniesienie dodatkowych kosztów niezbędnych dla prawidłowego korzystania z ich własności. Wina zaś polega na tym, że prowadzący prace polegające na podniesieniu dachu budynku w tym inwestor tych prac jako zlecający powinien przypuszczać, że takie działanie może wpłynąć na sposób i prawidłowość funkcjonowania instalacji kominowych na sąsiednim budynku. Nie zwalnia pozwanej (ani jej poprzednika) z odpowiedzialności w tym zakresie ewentualny brak

zainteresowania faktem i sposobem wykonywania prac jeśli polegają one na przebudowie własności pozwanej lub jej poprzednika prawnego.

Co zaś się tyczy zarzutu, że prace zostały rozpoczęte jeszcze za życia poprzednika prawnego pozwanej to nie ma on znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Odpowiedzialność za szkodę w majątku jest zobowiązaniem majątkowym. Zgodnie z art. 922 § 1 k.c. prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą z chwilą jego śmierci na spadkobierców. Skoro pozwana jest jedynym spadkobiercą poprzedniego właściciela nieruchomości, to zobowiązania zaciągnięte przez jej poprzednika na skutek wadliwego prowadzenia prac budowlanych wchodzą do spadku i obciążają pozwaną.

Wysokość roszczenia także nie budzi wątpliwości. Jest ona potwierdzona dowodami zapłaty. Zastosowana technologia, jak stwierdziła biegła jest prawidłowa. Sama przebudowa kominów także została uznana za niezbędną i wynika tak z opinii biegłej jak i protokołów przeglądów kominiarskich, w których kwestia ta pojawia się w korelacji z czasem prowadzenia prac na nieruchomości należącej do pozwanej. Jak wskazano powyżej adekwatność wydatku w związku z koniecznym zakresem przebudowy także została potwierdzona przez biegłą. Ponownie trzeba podkreślić, że zastosowanie innej techniki obróbki komina niż dokonano tego pierwotnie nie może być traktowana jako ulepszenie a jako skutek prawidłowego zastosowania obecnej technologii wykonywania tego typu prac. Nie można więc mówić o wadliwym ustaleniu wysokości zasądzonej kwoty.

Co zaś się tyczy zasądzenia odsetek od dnia 15 marca 2015 roku zamiast od 16 marca 2015 roku, to uchybienie to ma raczej charakter oczywistej omyłki podlegającej sprostowaniu. Z ustaleń faktycznych, wezwania do zapłaty i uzasadnienia wyroku oraz samego żądania wynika, że powód nalicza odsetki od 16 marca 2015 roku a 15 marca 2015 roku jest początkową datą naliczania odsetek, za którą nie liczy się jeszcze odsetek. Omyłka ta winna zatem podlegać sprostowaniu przez Sąd Rejonowy albowiem sprostowanie to uszło uwadze Sądu Okręgowego przy oddaleniu apelacji.

Konsekwencją powyższego było uznanie apelacji za bezzasadną i oddalenie jej na podstawie art. 385 k.p.c.

Konsekwencją oddalenia apelacji jest zasądzenie kosztów postępowania na zasadzie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. Na zasądzone koszty złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika zgodnie z § 2 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia apelacji.

SSO Lucyna Rajchel SSO Zbigniew Zgud SSO Krystyna Dobrowolska